

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secr. G. D. DUURSMA, LEEUWARDEN, Achter de Hoven 114bis

Mijn geschiedenis.

Nu ik mij ruim 10 jaren heb bezig gehouden met het verzamelen en verzorgen van „Onze gedoornde vrienden“, wil ik in „Succulenta“ het een en ander over mijn liefhebberij mededeelen.

De eerste jaren der mobilisatie brachten mij in aanraking met de cactussen. Dit gebeurde op de volgende manier. Op een middag komt een collega op het fort, en vroeg mij of ik wel eens een cactusbloem had gezien, hetgeen ik ontkennend beantwoordde.

Daarop haalde hij een lucifersdoosje uit zijn zak, en in dat doosje zat een bloem, zoo prachtig als ik maar zelden had gezien. 't Was een bloem van een *Stapelia variegata*, dus niet van een cactus maar van een vetplant. Weinig kon hij toen vermoeden, dat dit voor mij de aanleiding is geweest tot het bijeenbrengen van een verzameling. Daarop noodigde hij mij uit, zijn collectie te komen bezichtigen, welke uitnoodiging van harte gaarne werd aangenomen.

Deze eerste bezichtiging was voor mij een openbaring, daar toch maakte ik kennis met de groote verscheidenheid in kleur, vorm en bloemen. Hij toonde mij de overgang tusschen de loofboomen en de eerste vorm van succulenten door een *Euphorbia splendens* met zijn frisch groene blaadjes en prachtig steenroode bloempjes. Een stuk of vier spruitjes van wat later *Echinopsis-sen* bleken te zijn vormden de grondslag van mijn verzameling. Deze bleken mij de beste soorten te zijn voor beginnelingen, omdat ze nogal sterk en met een minder oplettende verzorging tevreden zijn. Ik heb het geluk gehad dezen goeden vriend later blij te kunnen maken met een prachtstek van ½ meter van de door hem zoo lang begeerde „Koningin der Nacht“.

Daarop volgde mijn kennismaking met een lid van onze vereeniging die mij enkele blaadjes van Succulenta ter lezing gaf. Dit waren nog de hoogstens 4 à 5 bladige afleveringen uit de babytijd van de vereeniging, maar toch putte ik daar een schat van kennis uit, en deed mij besluiten met het verplegen door te gaan. Een partijtje stekgoed was het resultaat van deze kennismaking.

Ik zou ieder lid willen aanraden, steeds bij elkander een kijkje te gaan nemen, dit is ten eerste zeer leerzaam, en ten tweede opent het de gelegenheid elkaanders verzameling zonder kosten

uit te breiden. De eerste paar jaren sneuvelden er nog al eens, maar later had ik daar minder last van. Vooral met de *Mesems* en de *Stapelia's* heb ik veel moeite gehad, en de winterbehandeling van deze laatste heb ik nog niet geheel onder de knie. (Terloops zij hier opgemerkt dat mijn bloemenkasje 's winters niet verwarmd wordt, en het najaar een algeheele verhuizing naar de woonkamer medebrengt).

En wat ik al niet beleefd heb met mijn planten? Hier volgen enkele wederwaardigheden.

Ik kreeg een stekje van ongeveer 4 cM. van *Aporocactus flagelliformis* (de rattenstaart), een zeer gewilde soort in een verzameling. Deze stek heeft 1½ jaar gestaan eer er eenig teeken van leven was te bespeuren. Bij een dagelijksche beschouwing zonk mij den moed soms wel eens in de schoenen en twijfelde ik sterk aan het behoud ervan. Maar het feit, dat de stek niet verdroogde of slap werd, deed mij den moed behouden, en hierdoor bemerkte ik dat stilstand niet altijd achteruitgang was, en dat de cactussen wat men zoo wel eens noemt „taai" kunnen zijn.

Ik was ook in het bezit van een prachtemplaar *Rebutia minuscula*. Nu is het bekend dat deze soort geen nieuwe bolletjes produceert (althans zeer sporadisch), en met betrekkelijk weinig bloemen voor den dag komt als zij wortelecht is, en dat dit verandert door haar te enten op b.v. *Cereus Spachianus*. Een mooi zuiltje van die cereus stond voor onderstam klaar, en op een mooien zonnigen Junidag zou de kunstbewerking plaats vinden. Met een niet meer gebruikt scheermes werd de cereus onthoofd, en de kop na opdrooging als stek behandeld. Van de *Rebutia* werd het ondergedeelte afgesneden; de twee snijvlakken op elkander geplaatst en met een wollen draad onder zachten druk op elkander bevestigd. Ongeveer 3 dagen later bleek de verbinding al tot stand te zijn gekomen; voorwaar een prachtig resultaat van een eerste proeve van enting. Later zou blijken hoever ik bezijden de waarheid was. Na den winter in een kamerkasje in de huiskamer te hebben doorgebracht, ging in het voorjaar alles weer in een klein bloemenkasje achter mijn woning. Na enkele weken bespeurde ik weer nieuwen groei bij verschillende soorten, maar mijn geënte *Rebutia* was gedurende den winter eerder kleiner geworden, en van hernemen van groei was nog geen sprake. Toen ik haar eens aan een grondige inspectie onderwierp bleek mij dat zij geheel los op de onderstam lag, en bij de minste aanraking er af viel. De wond van de onderstam was geheel met callus (wondweefsel) bedekt en op de randen ontwikkelden zich reeds jonge scheuten. Mijn prachtig kogeltje van *Rebutia* was ingedroogd tot een mummie en de onderkant geheel hol ingekrompen. In deze holte hadden zich worteltjes gevormd die bijna door de spleet naar buiten staken, en niet door mij opgemerkt konden worden, anders was ik al eerder tot de ontdekking gekomen, dat mijn enting een mislukking was geworden. Ik heb het overschot opgepot in de overtuiging „je bent

je mooie miniatuur cactusje kwijt". Maar binnen 14 dagen was het weer mijn oude plant, maar nu veel frischer en mooier en groter. Volgend voorjaar vertoonde het wel roode puntjes op de geheel onderaan geplaatste aureolen, maar tot ontwikkeling zijn de bloempjes niet gekomen hoewel ik ijverig gewaakt heb voor draaien der plant of verplaatsing.

Ik memoreer deze geschiedenis alleen om aan te toonen dat dit plantje toch vermoedelijk een vol jaar zonder vocht zonder wortels en dus ook zonder voedsel leefde op den voorraad in het lichaam aanwezig, en dus een reusachtig uithoudingsvermogen heeft getoond te bezitten.

Naast de verschillende bol-, zuil- en bladsucculenten verpleeg ik ook een aantal *Ephiphyllums* (syn *Phyllo's*) welke ik ieder bijzonder kan aanbevelen vanwege hun schitterende bloemenpracht. Wie eenmaal als ik een tablet met ongeveer 150 phyllo's in bloei heeft bewonderd, waarvan de kleuren der bloemen varieerden van het zuiverste wit tot het diepste violetrood, rust niet voor en aler hij ook enkele van die prachtplanten bezit om in het voorjaar te kunnen genieten van die prachtige bloemen, met hun exotische bekoring.

T., Juli 1926.

v. M.

Vetplantenaarde en nog wat.

Ons geacht medelid, de heer Th. Langenhoff te Abcoude schreef ons dezer dagen: Wanneer men al den raad, die de binnen- en buitenlandse literatuur ten opzichte van grondmengels voor kaktussen en vetplanten zou moeten en kunnen opvolgen, dan komt men terecht bij Pontius en Pilatus. Afgescheiden nog, of al het aangeboden inderdaad te krijgen is, en wat verstaat men in verschillende landen en streken onder een en dezelfde benaming, en hoeveel kan zelfs een zelfde begripsoort in hare samenstelling nog uit elkander loopen? Waar is „vermoderte 3 à 4 Jahren alten Mistbeeterde", nog wel „unbenutz", te krijgen? „Alten Baulehm?" En daarom lijkt het mij wenschelijk om als leden der V. v. V. v. elkander zooveel mogelijk te helpen.

In de handboeken en tijdschriften kunnen wij herhaaldelijk lezen over „houtschool" een uit ondervinding prachtartikel. Maar 't is alweer niet in den vereichten korrelvorm te krijgen, en zelf te gaan kloppen is behalve een lastig ook een zwart werkje, waar vele Moeders de vrouw zich niet erg gunstig over zullen uitlaten. Toch is 't een artikel *wat we moeten hebben*. De planten zijn er zoo dankbaar voor, en daarom is 't me een genoegen te kunnen vertellen, dat dat artikel in uitstekenden vorm, kant en klaar voor het gebruik te krijgen is bij de firma L. F. WILL & Co, Prinsengracht 417, Amsterdam. Het kost f 16.— per 100 K.G., kleinste hoeveelheid (en dat is weer een bezwaar, tenminste voor de kleine cactusliefhebbers) afname een zak van 25 K.G. voor f 4.— franco Amsterdam. Ik wisselde reeds met genoemde firma

van gedachten hierover, maar organisatorisch kunnen ze er geen kleinere quantum van beschikbaar stellen. Is hier nu niet een weg te vinden, dat Kringsecretarissen zich voorzagen van één of meer zakken en dit in kleinere hoeveelheden, ('t zij dan tegen verhoogden prijs) beschikbaar stelden voor de leden?"

* * *

Inderdaad zijn over de samenstelling der aardmengsels al heel wat pennen in beweging gebracht, zelf heb ik als algemeen aardmengsel steeds aanbevolen: drie deelen goed verteerde bladaarde één deel gewone tuingrond en één deel scherp zand, met bijwending van wat fijn kalkpuin en wat goed verteerde klei of leem. Voor mijn planten gebruikte ik dit mengsel steeds met gunstig resultaat.

Evenwel is het best mogelijk, dat een ander met een geheel andere verhouding eveneens veel succes heeft. En ook weet ik voorbeelden, dat men voorzichtigheidshalve de aardmengsels met uiterste nauwgezetheid samenstelde, terwijl de planten toch niet fleurig waren.

Mijn meening is, dat door velen onnoodig met aardmengsels gesold wordt. Een vetplant is in dit opzicht niet kieskeuriger dan andere planten. Hoofdzaak is, dat de aarde *gezond* en *frisch* is, dus vrij van schadelijke bestanddeelen, ongedierte, zwamwoekeringen enz. Wie geen bladaarde kan krijgen, gebruike gerust gewone tuingrond met wat scherp zand en wat kalk vermengd. En wie op de zware zeeklei woont, neme gerust van deze grondsoort, hoewel het aanbeveling verdient, ze goed te laten doorvriezen, om ze rul te krijgen. Meng er desnoods wat fijn turfstrooisel doorheen.

Behoeft men zich dus over de keuze der aardsoort niet zoo bezorgd te maken, men vervalle toch ook weer niet in het andere uiterste door te redeneeren, dat voor onze vetplanten nu wel alles geschikt zal zijn. Zoo redeneerden de bloemisten vroeger ook, die, onder voorwendsel dat zij het heel goed wisten, leeraarden: de vetplanten zijn woestijnplanten, ze moeten dus zoo slecht mogelijke grond hebben, zoo droog mogelijk staan, kortom zoo stiefmoederlijk behandeld worden, als 't maar eenigszins kan. Direct gevolg was, dat de planten gingen kwijnen en niet bloeiden, indirect gevolg was, dat de liefhebberij voor onze gedoomde vrienden er door gedood werd.

Wat het *houtschool* betreft, dat is inderdaad een onmisbaar artikel. Maar is 't wel zoo bezwaarlijk, zelf een paar stukjes met een hamer of een steen fijn te wrijven? Dan komt men goedkoper uit dan het voor f 16.— per 100 K.G. te koopen, wat wel een erg hoogen prijs is, terwijl het quantum veel te groot is. Evenwel zal het in de plaatsen waar veel leden bijeen wonen, best mogelijk zijn, gezamenlijk in te koopen en te distribueeren. Mijns inziens kan dit op de afdeulingsvergadering tijdens de „plantenbeurs" gemakkelijk plaats hebben.

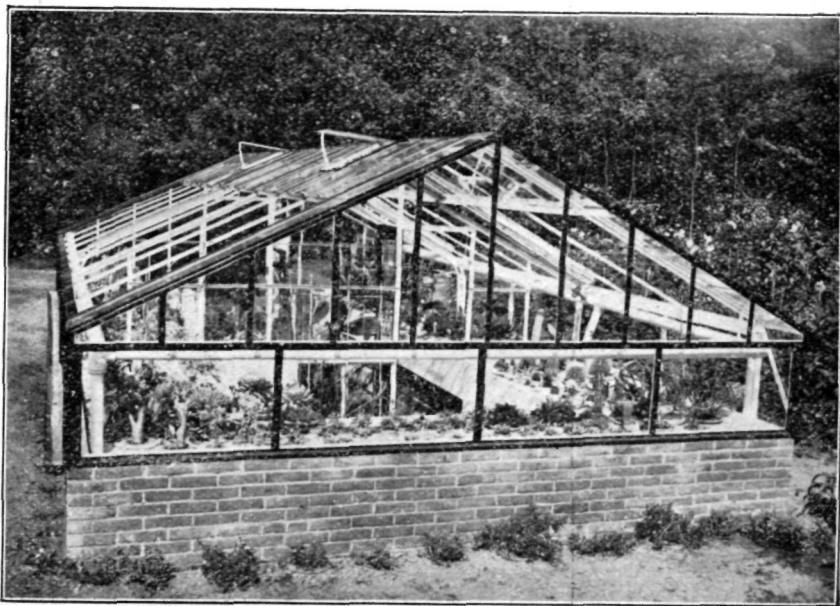
Op dezelfde wijze zou een volgend voorjaar ook het gezamen-

lijk aanschaffen van planten, zaad, potten, enz. kunnen plaats hebben, waardoor ongetwijfeld heel wat onnoodige verzendings- en portkosten konden worden bespaard. Heel mooi zou men die bespaarde gelden dan m.i. kunnen gebruiken tot stijving van de kas der afdeelingsspenningmeesters.

G. D. D.

Een mooie vetplantenkas.

Het ideaal van ieder vetplantenverzamelaar is natuurlijk een kas, waarin men zijn planten veilig afgesloten voor stof een rustige standplaats kan geven en waarin het mogelijk is de warmtegraad eenigszins naar behoefte te regelen. Het aantal soorten kasjes, dat voor dit doel gebouwd is, is natuurlijk legio. Vanaf de kleinste, bestaande uit slechts een kistje met een glazen deksel erop, tot de fraaie werkstukken, die inderdaad een sieraad vormen voor de huiskamer, bestaan ze in alle overgangen en sommigen zijn zelfs in hun streven nog verder gegaan. Als zij er de gelegenheid voor hadden bouwden ze stukken aan hun balkon of serre en zelfs verschenen er hier en daar op het dak aardige

foto Mej. I. Mees, Hilversum.

bruikbare kasjes. Wie een tuin bezat wist er ook al gauw iets op te vinden, hoe daar een klein broeikasje aan te leggen. In den loop der jaren zagen we al deze bouwsels tot hoogere ontwikkeling komen en thans kunnen we gerust zeggen, dat ons land reeds verschillende zeer goede liefhebberijkassen telt, waarin een keur van fraaie vetplanten is gehuisvest. Laten we al dadelijk dit zeggen, de kwestie van het licht speelt de voornaamste

rol, de warmte komt eerst in de tweede plaats en dit is de reden, dat sommige ouderwetsche kassen voor ons doel vaak minder geschikt blijken. Het doet ons daarom een bijzonder genoegen, dat Mej. Mees op ons verzoek zoo vriendelijk is geweest ons aan de hand van bijgaande foto omtrent haar nieuwe vetplantenkas een en ander mede te deelen.

„De constructie is zoodanig, dat zoowel de onderste staande ruiten rondom alsmede de liggende bovenruiten gemakkelijk afneembaar zijn, met uitzondering van de nokruiten, waar de lucht-ramen in gemaakt zijn en de bovenvoorzijde. De afneembare bovenruiten zijn ijzeren eenruiters, 18 in totaal. Het doel dezer inrichting is om in den zomer de planten zoo goed als geheel in de buitenlucht te hebben en toch de kas vlug te kunnen dichtmaken bij al te sterken regenval. De kas is gedeeltelijk gezonken, 50 cM. diep, met het oog op zuinig stoken in den winter. Er is een warme en een koude afdeeling. De warme is 2.50 M. en de koude 5 M. lang, de breedte bedraagt 4 M. De tabletten zijn 85 cM. breed en 31 cM. diep. Deze groote diepte dient om het uitdrogen van den grond in den zomer te voorkomen. Het middentablet in de koude kas is op den grond en 80 cM. breed. Het dient voor de grootere exemplaren. Aan één zijde is een waterbak ingebouwd onder het tablet, die van beide goten water krijgt. Door de kas loopt één pijp boven en één pijp onder het tablet, met afsluiters tusschen de twee afdeelingen. De kas is geheel naar eigen ontwerp en onder onze persoonlijke leiding gemaakt. De planten staan er nu een jaar in en de kas voldoet ons in alle opzichten uitstekend”.

Met de kweekresultaten in deze kas verkregen hebben onze lezers reeds eenige malen kennis gemaakt. (Zie de foto van *Euphorbia obesa* in het Aug. nummer en die van de *Stapelia sp.* in dat van September). We hopen nog meermalen in de gelegenheid te zijn reproducties te kunnen geven naar planten uit deze verzameling. Een volgende keer hopen we ook eene beschrijving op te nemen van een eenvoudig hulpkasje voor de huiskamer, eveneens door een onzer leden ontworpen. RED.

Kleine potjes.

Vereenvoudigde spelling.

Bij veel vetplantenliefhebbers zag ik de planten in potten, die beter wat kleiner konden zijn, maar ze hebben niet anders, ze redden zich met de stekpotjes van de bloemisten.

Er is in Succulenta wel eens gevraagd naar een adres voor kleine potjes. — Een antwoord kwam er niet. —

Er wordt geadverteerd — zie omslag — speciaal witte cactuspotjes, maar zonder prijsopgave. Bij mij was het zo langzamerhand ook een allegaartje geworden, tot mij het adres van een pottenfabrikant gegeven werd.

Een prijksourant werd aangevraagd en spoedig ontvangen. Na enig overleg met een medelid in de buurt bestelden we 100

potjes van 5 cM. Ze kwamen ons met de vracht op f 2.35. Dus nog geen 2½ cent het stuk. We hadden er ieder 50 en waren voorlopig uit de nood.

Na de vakantie kwam ik thuis met een hele voorraad stekken en wat vond ik in de kas? Een briefje van mijn kompanion, dat hij mijn laatste potjes had weggehaald, omdat hij ze nodig had op de Floralia-tentoonstelling. Ik zou verlegen gezeten hebben, als de schoolkinderen me niet geholpen hadden.

We hebben toen weer een bestelling gedaan, 100 van 5 cM. en 100 van 6 cM. Totaal met vracht voor f 3.60. Die kosten dus nog niet eens 2 cent per stuk.

Het adres van de pottenfabrikant? Ik vrees, dat de redactie niet zal toestaan, het hier af te drukken en naar de advertentie-rubriek zal verwijzen, maar wie het vraagt, zal ik gaarne antwoorden.

Drumt bij Tiel.

B. TH. KRABBENDAM.

's Winters bloeiende Euphorbia's.

De vetplantenliefhebber heeft 's winters niet over rijke bloemenweelde te roemen. *Epiphyllums*, *Rhipsalissen* en een enkele, iets vervroegde of in den bloei vertraagde *Phyllocactus*, vormen met *Aloë variegata* al de grootste verscheidenheid.

Ook onder de *Euphorbia's* vinden wij enkele soorten welke wij voor winterbloei niet gaarne zouden missen. Het is niet zoo zeer om de fraaie bloemen, doch meer om de gekleurde schutbladeren („bracteen”) dat wij ze kweeken. Heel bekend is in dit opzicht *Euphorbia pukherrima* Willd., gewoonlijk *Poinsettia pulcherrima* Grah. genoemd en als Kerstster omstreeks Kerstmis in elke bloemenwinkel voorhanden. In de vetplantenverzamelingen wordt ze echter niet veel aangetroffen, wel is dit het geval met de eveneens heel bekende *Euph. splendens*, een rijk vertakte, struikachtige succulent, welke in kassen vaak meters hoog wordt. Aan de jonge twijgen verschijnen enkele omgekeerd-eivormige bladeren, in welker oksels de tamelijk lang gesteelde bloeiwijzen staan. De bloemen zijn onooglijk en klein, doch de schutbladeren zijn fraai hoogrood gekleurd, zoodat het geheel wel iets op een Begoniabloempje gelijkt.

Veel overeenkomst met pasgenoemde heeft *Euph. Bojeri*, eveneens van Madagascar afkomstig. Ook deze soort wordt vrij hoog, en kan met succes in de kamer gekweekt worden, waar zij de donkere winterdagen helpt opvroolijken.

Fraai en mildbloeiend is ook *Euph. Schimperii*, een tot twee meter hooge wordende, vertakte, struikvormige Wolfsmelksoort met rolronde stengels en kleine, smalle bladeren. De fijn gewimperde „bloempjes” van deze uit Zuid-Arabië afkomstige soort zijn ongeveer één centimeter groot.

Een echte winterbloeiër is ten slotte *Euph. fulgens* Karn., beter bekend als *Euph. jacquiniaflora* Hook. Men ziet deze soort veel te weinig, en daarom willen wij ze wat uitvoeriger bespreken.

Onze Utrechtsche leden verzuimen niet ze in den Hortus Botanicus gedurende de wintermaanden eens te bewonderen, de heer Budde kweekt ze in pracht exemplaren. Ook in de fraaie vetplanten-verzameling van de gemeente Leeuwarden heeft men ze geregeld volop in bloei.

Naar het uiterlijk gelijkst deze uit Mexico stammende soort weinig op de cactusachtige Wolfsmelksoorten. Het is een gracieuze struik van soms 2 meters lengte, met dunne, iets overhangende twijgen, welke met lancetvormige, wilgachtige bladeren bezet zijn. In de oksels der bladeren bevinden zich de warmroode bloemen, welke rijkelijk verschijnen en aan den geheelen struik een bekoorlijk uiterlijk geven. Als kamerplant is zij minder geschikt, doch voor de kas kan men geen milder winterbloemier bedenken. Van Kerstmis tot einde Februari verschijnen de bloemen ook aan kleine struikjes onafgebroken door. Goed gekweekte, volwassen exemplaren treft men het geheele jaar met bloeiende twijgen aan.

Is een bloeiende plant een sieraad voor de kas, ook als snijbloem verdient ze alle aanbeveling. Vooral als tafelversiering en voor het vullen van groote vazen zijn de één meter lange, slanke, bevallig overhangende takken bij uitstek geschikt. En, wat de waarde nog verhoogt, op den juisten tijd gesneden, zijn ze zeer houdbaar en blijven in de kamer gemakkelijk twee à drie weken goed.

Na den hoofdbloei, dus begin Maart, treedt de rusttijd in en wordt minder gegoten. Desgewenscht kunnen ze dan ook verplant worden. Om spoedig een groot aantal jonge twijgen te krijgen die als stekmateriaal dienst moeten doen, neemt men begin April de struiken uit de potten en legt ze op een zonnig tablet, dicht naast elkaar, waarna de wortels worden bedekt. Door de planten eiken dag eenige keeren flink te bespuiten, ontstaan spoedig nieuwe uitloopers, welke, afgesneden en in kleine potjes gevuld met turfmoel en zand worden geplant. Na acht à tien dagen hebben ze dan reeds nieuwe wortels gekregen.

Gedurende de zomermaanden komen de stekplantjes na een paar malen in zandige bladaarde verpot te zijn in een besloten atmosfeer en wordt door het besproeien van paden en muren voor een vochtige lucht gezorgd. Evenwel moet men ook veel frissche lucht geven, doch mag de temperatuur in geen geval beneden 15 graden Celcius dalen. Staan ze koeler dan worden de bladeren geel en vallen af. Ook overmatige vochtigheid schaadt de planten en doet de twijgen kaal worden.

Door van September af geregeld elke week verdunde koemest met een weinig kalizout toe te dienen krijgt men fraaie, rijkbloeiende planten, welke ons gedurende den geheelen winter veel vreugde zullen verschaffen.

G. D. D.

Echinocactus microspermus.

Wij hebben reeds eerder (*Succulenta* 1923 pag. 83) bij een ge-

kleurde plaat een uitvoerige beschrijving dezer plant gegeven, maar nu de heer P. Kooy, fotograaf te Amsterdam ons dezer dagen met nevenstaande fraaie foto verraste, willen wij haar nog

Echinocactus microspermus (foto P. Kooy).

gaarne eens onder de aandacht onzer lezers brengen.

Zij die al eenige jaren aan verzamelen gedaan hebben, en er dus al een aardige collectie op na houden, hebben haar ongetwijfeld in hun bezit. En de pas beginnenden kunnen wij niet anders adviseeren dan: zie, dat ge 't volgend voorjaar zoo gauw mogelijk een *Echinocactus microspermus* krijgt, want zij behoort met *E. minusculus*, *E. concinnus*, *E. Ottonis*, *E. tabularis*, *E. minutus*, en enkele anderen tot de dankbaarste soorten. Plantjes ter grootte van een knikker bloeien dikwijls reeds met twee of drie bloemen tegelijk, volwassen planten bloeien gedurende den

geheelen zomer bijna onafgebroken door met de 3½ bij 5 cM. groote, fraaie oranjegele bloemen.

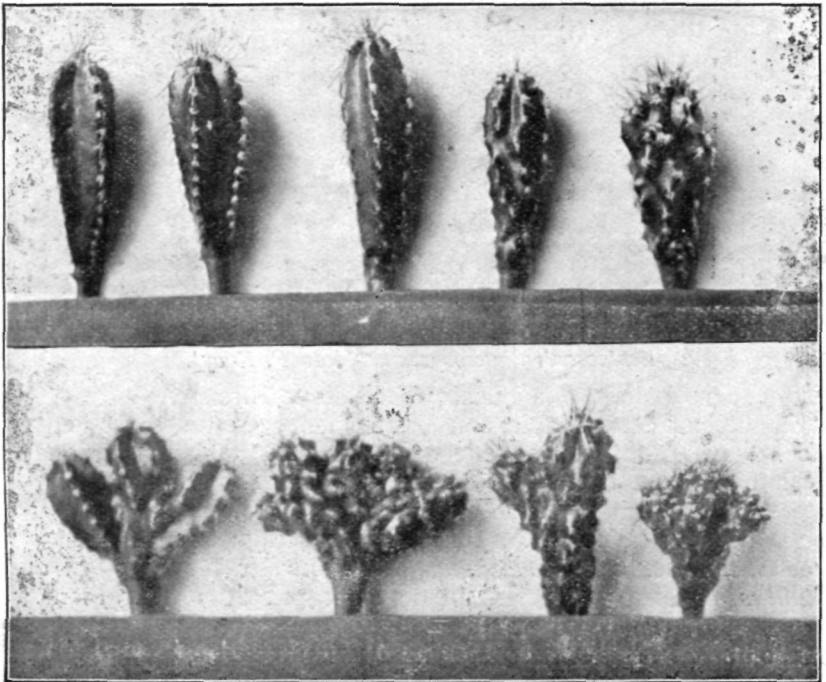
Wie er gelegenheid voor heeft, beplante een vlakke schaal met eenige, b.v. 5 tot 12 plantjes. Deze leveren, in bloei, een verrukkelijk schouwspel. Wij herinneren ons nog heel goed den onvergetelijken aanblik, toen wij bij den heer De Laet waren. Daar waren een tiental broeibakken met ruim 3000 dezer bolletjes beplant. 's Morgens in de vroege vielen ze niet op, maar toen de zon op 't hoogst gestegen was, en al de plantjes met duizenden bloemen overdekt waren, was het om bij te knielen. Als oud goud schitterden de zijdeachtige bloempjes vlak uitgespreid in de heldere Augustuszon, zoodat van de planten zelf niets te bepeuren viel.

Oorspronkelijk in Argentinië thuis behoorend, waar zij op de grashellingen langs de woudzoomen groeit, verlangt ze 's winters niet te koud te staan, terwijl de aarde dan ook niet geheel uit mag drogen. In het voorjaar vermijde men vooral te sterke zonbestraling, daar ze anders gemakkelijk brandplekken krijgt. In den zomer geve men ze liefst een plaatsje waar de pot in de aarde ingegraven kan worden en waar ze midden op den dag geen last van de scherpste zonnehitte kan krijgen, b.v. door aan de zonzijde er een iets hoogere doch niet te breede soort voor te plaatsen. Een cilindervormige opuntia (*O. cylindrica*, *O. Salmiana*, enz.) is daarvoor zeer geschikt.

G. D. D.

Is „Cristata" erfelijk of niet?

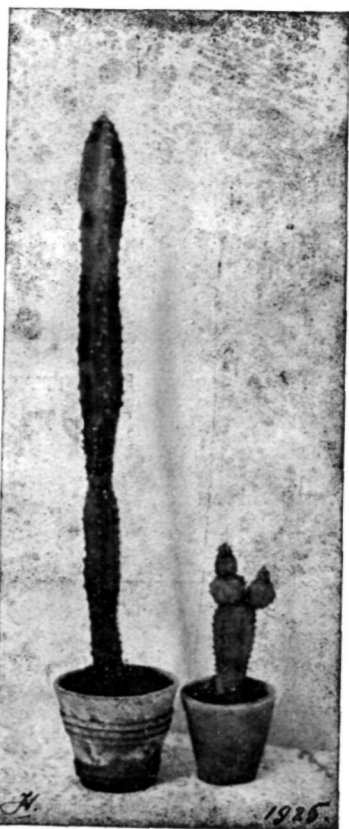
Toen ik met een onzer leden in de vacantiedagen van 1925

Zaailingen van *Cereus peruvianus*.

een onverwacht bezoek bracht aan een onzer medeleden in Heemstede n.m. den heer D. Fennema, viel ons een allerhartelijkste ontvangst ten deel. Buiten een aantal stekken en zaailingen ontvingen wij ook een deel van een zaadbol van een *Cereus*, welke daar had gebloeid.

En juist over dit zaad is het, dat ik het een en ander wil mededeelen. In 't voorjaar van 1926, ongeveer begin Mei, heb ik dit zaad in een pot van 7 cM. uitgezaaid, ongeveer 70 korrels. Na 14 dagen waren er reeds 65 opgekomen, 65 groene stokjes, welke glinsterden van gezondheid wanneer de voorjaarszon hen bescheen. En naarmate de tijd vorderde kwam er meer voortgang in den groei welke eerst even had stilgestaan, een gewoon verschijnsel bij zaailingen als het reservevoedsel der zaadlobben is uitgeput en ze zelfstandig voedsel moeten gaan opnemen.

Zoo ongeveer Juni kwamen hier en daar al kleine doornen te voorschijn en geen maand daarna of men kon reeds de vormen onderscheiden. Onder de loupe bekeken scheen het, alsof allen niet eender waren, doch daar ze nog klein waren was het nog niet goed waar te nemen.

Evenwel mijn vermoeden is bewaarheid. Nu November 1926 staan ze als soldaatjes eendrachtig naast elkaar, enkelen 2 cM. hoog zich verheffend boven de anderen, welke nederig op ruimte wachten.

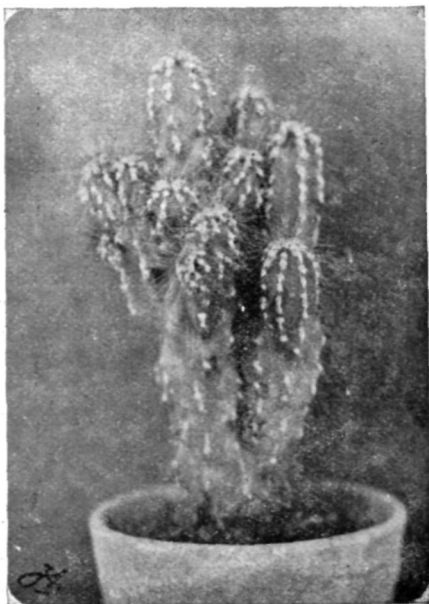
Wanneer ik nu de zaak bekijk, zie ik zaailingen met 4, 5, 6, 7 ja zelfs enkele met 8 ribben, 50 pCt. van deze hebben een regelmatigigen vorm, de andere 50 pCt. hebben een onregelmatigen, den z.g. cristatavorm. Een is er bij die speciaal mijn aandacht trok. Deze is regelmatig met 6 ribben opgegroeid doch aan de voet heeft zich nu een stek ontwikkeld welke de cristatavorm heeft aangenomen. Hoe is dit nu mogelijk. Eigenaardig is ook dat de 4 ribbige het zwaarst zijn.

Het geheel doet sterk denken aan de *Cereus Peruvianus* zaailingen waarover in het December nummer 1925 sprake is, doch zeker ben ik niet, daar ik niet weet van welke *Cereus* dit zaad was, en of het door zelfbevruchting of kruisbevruchting is ont-

staan. Misschien wil den heer Fennema wel zoo vriendelijk wezen hieromtrent het een en ander in Succulenta mede te deelen.

Nu is de vraag: Hoe is het te verklaren dat uit een normaal groeiende *Cereus*, welke gebloeid heeft, zooveel verschillende vormen te voorschijn komen.

Is het mogelijk, dat genoemde *Cereus* uit een terugslag van een Cristatavorm is voortgekomen, zooals ik er nu een heb, waar het omgekeerde plaats vond. Is het dan ook mogelijk dat uit deze regelmatig groeiende van 4 tot 8 ribben, welke later eventueel kunnen bloeien en zaad geven ook weer cristatavormen kunnen voortkomen?

Doch al worden al deze vragen bevestigend beantwoord dan blijft nog de vraag vanwaar deze speling der natuur? Wie van de leden kan mij hierop een antwoord geven.

Het volgend jaar hoop ik u het verdere verloop van dit zaaisel te kunnen mededeelen.

H. WITTE,
Amsterdam.

Deze kwestie heeft ook onze bijzondere belangstelling. (Zie Succ. 1925, no. 10 en 12). We hopen er dus nog wel eens op terug te komen, maar stellen het intusschen zeer op prijs als uit onzen ledenkring op deze vragen een antwoord kan gegeven worden.

RED.

Eenige Echinocereussen ter afwisseling.

Een onzer leden schrijft ons :

„Bldz. 19 van de prijscourant van Haage Jr., jaargang 1925, geeft 6 afbeeldingen van *Echinocereussen*. Ik heb die bladzijde uitgeknipt en bij het artikel van den heer Voorwinde geplakt. Misschien zijn er anderen, die dit ook willen doen.”

Gaarne plaatsen wij deze opmerking. Zelf hebben wij ook steeds afbeeldingen en uitknipsels verzameld en die bij de artikelen van „Succulenta” ingevoegd, waardoor men een meer compleet geheel krijgt, wat het nazien vergemakkelijkt.

RED.

Uit de afdelingen.

Kring Rotterdam en omstreken.

De leden van den kring Rotterdam en omstreken worden uit-

genoodigd, de vergadering, welke gehouden wordt op Zaterdag 18 December, des avonds 7.30 aan de Geldersche kade 14, in de bovenzaal van Restaurant Kortman, bij te wonen.

Agenda:

1. Opening.
2. Voorlezing ingekomen stukken.
3. Besprekingen aangaande de toestand van de Ned. Ver. v. Vetpl. Verz.
4. Rondvraag.
5. Plantenbeurs.
6. Sluiting.

P. PEELS, secr.

Kring 's-Gravenhage en omstreken.

De vergadering van 16 Oct. j.l. was uitsluitend gewijd aan het vertoonen van een groot aantal buitengewoon mooie lantaarnplaatjes van de met veel zorg gekweekte succulenten van mevrouw Becht-van Ommen.

Verwacht wordt, dat de bijeenkomst op 11 Dec. a.s., in het teeken zal staan van een zeer levendige ruilbeurs. Verschillende leden, die nog nimmer aan het ruilen deelnamen, hebben beloofd op 11 Dec. planten ter ruiling mede te brengen. Laat ieder, die ruilmateriaal heeft, dit goede voorbeeld volgen, zoodat de verwachtingen nog overtroffen zullen worden.

J. J. E. VAN DEN THOORN, secr.

Vergadering van den kring Amsterdam en omstreken op Maandag 8 November, 8 uur in gebouw „Koningin Wilhelmina”, Prinsengracht 1015.

De voorzitter opent met een kort woord deze vergadering, er op wijzende, dat het een belangrijke avond belooft te worden, gezien punt 3 der agenda.

De notulen der vorige vergadering worden voorgelezen en goedgekeurd. Enkele ingekomen stukken worden voor kennisgeving aangenomen. Bij punt 3 der agenda is allereerst het onderwerp financiën aan de beurt.

De Voorzitter geeft bij ontstentenis van de penningmeesteresse een overzicht van den financieëlen toestand der kring en geeft de volgende maatregelen in overweging, welke met algemeene stemmen worden aangenomen.

1. Het nadeelig saldo van f 16.77 waarmede het boekjaar 1926 aanvangt (onkosten gemaakt bij vorige pogingen om te komen tot oprichting van een kring Amsterdam) worden op een speciaal hoofd overgeboekt. Dit bedrag wordt in de loop van het komende jaar verminderd met de baten voortvloeiende uit een te organiseeren verkoop van flinke planten door de leden hiervoor gratis beschikbaar gesteld en voorts uit korting die de kring ontvangt van handelaren, die planten ter verkoop aanbieden. Door deze regeling blijven alle contributiegelden voor uitgaven betreffende de kring beschikbaar.

2. Het boekjaar te doen loopen van 1 Januari tot 31 December waardoor het nieuwe boekjaar met geen nadeelig saldo op de

nieuwe rekening ingaat. Staande de vergadering wordt reeds door een lid toezegging gedaan enkele planten af te staan ter delging van bedoelde schuld.

Voorts werd nog vastgesteld, dat deze verkoop zal plaats hebben in Maart of April, terwijl in „Succulenta" eenig bericht zal worden gedaan om dezen verkoopsavond een succes te doen worden.

Daarna kwam het tot een bespreking van de mededeeling in het laatste nummer van Succulenta van de heeren Duursma en van den Houten betreffende de kwestie Verbeek Wolthuys. Na kennisneming der correspondentie over deze zaak besluit de vergadering de volgende motie aan te nemen en deze te zenden aan het bestuur n.l. de heeren Duursma en van den Houten, te samen met de stukken waarop deze motie gebaseerd is.

Motie van de kring Amsterdam en omstreken.

De vergadering van de kring Amsterdam kennis genomen hebbende van een open brief van de firma Haage Jr. uit Erfurt aan den heer Verbeek Wolthuys, verzoekt het bestuur van de Ned. Ver. van Vetplantenverzamelaars, n.m. de heeren Duursma en van den Houten het noodige te doen den heer Verbeek Wolthuys als bestuurslid en lid der vereeniging te royeeren en betuigt dezen heeren hiermede hun moreelen steun.

Het Bestuur en leden van de kring Amsterdam en omstreken.

Na afdoening van dit belangrijk punt kwam het concept huis-houdelijk reglement aan de orde. Nadat het in 't geheel was voorgelezen, kwam nog eens punt voor punt in behandeling.

Na enkele kleine wijzigingen, ook wat betreft den datum van ingang, werd het geheel met algemeene stemmen aangenomen.

De datum van inwerking treden werd bepaald op 8 Nov. 1926.

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter met een woord van dank dezen avond.

H. WITTE, Secretaris.

Wij stellen er prijs op te verklaren, dat de afd. Amsterdam geheel zelfstandig en zonder onze voorkennis tot deze motie is overgegaan.

RED.

Het slot der Openbrief-kwestie.

*Aan
de Leden der Ned. Ver. v. Vetplantenverz.*

Op verzoek van vele leden, die om nadere inlichtingen betreffende deze kwestie verzochten, laten wij hieronder het overzicht volgen zooals deze zaak zich heeft toegedragen.

Uit den „Openbrief aan den heer J. J. Verbeek Wolthuys" in „Succulenta" van 4 Aug. l.l. en het „Antwoord op den Open Brief" in „Succ." van 30 Sept. l.l. zullen ook die leden, welke niet persoonlijk bij de importenkwestie betrokken waren, vernomen hebben, dat er tusschen een aantal leden eenerzijds en den heer J. J. Verbeek Wolthuys anderzijds, een geschil bestaat, dat tot op heden niet volledig is opgelost.

De kwestie is in 't kort deze: In „Succ." van 30 Nov. 1924 werd door den heer V. W. een mededeeling geplaatst om à 55 cent per stuk importplanten uit Texas te laten komen. Zij die wenschten mee te doen, werden verzocht nadere inlichtingen te vragen bij den heer V. W.

Zooals achteraf bleek, bestelden verscheidene leden een zeker aantal planten en ontvingen deze van den heer V. W. het verzoek de gelden vooraf in te zenden. (Iets waartegen op zichzelf geen bezwaar was, daar V. W. waarschijnlijk ook vooruit moest betalen).

In den geheelen jaargang 1925 is over de importen van den heer V. W. geen enkele mededeeling weer verschenen. (Wel is het hoogst merkwaardig, dat in denzelfden jaargang door onderscheidene firma's groote zendingen importplanten per advertentie werden aangeboden).

Begin Augustus 1925 kwam bij eerstondergeteekende het eerste schrijven binnen, dat de bestelde en betaalde importplanten nog steeds op zich lieten wachten, terwijl de heer V. W. op brieven met betaald antwoord niet eens zoo beleefd was opheldering te geven.

Na dien tijd kwamen bij ons beiden telkens soortgelijke klachten binnen niet alleen van leden onzer vereeniging, doch ook van anderen. Al deze personen hebben wij geantwoord nog even geduld te doen, daar wij er aanvankelijk in het minst niet aan twijfelden, of alles zou terecht komen.

Op 25 Aug. 1925 hebben wij den heer V. W. op het voor ons onaangename dezer zaak gewezen, doch ontvingen evenmin eenig antwoord. Zoo-doende zagen wij ons bij schrijven d.d. 7 Oct. d.a.v. genoodzaakt in meer krasse termen van ons misnoegen kennis te geven.

De ondergeteekende, J. M. van den Houten, heeft toen de heer V. W. persoonlijk opgezocht en het gevolg is geweest, dat op 28 Oct. 1925 aan al de bestellers een circulaire met 3 voorstellen werd verzonden: volgend voorjaar importplanten, planten uit eigen collectie zenden, of geld terug.

Wij dachten hiermede aan 't eind der hoogst onaangename kwestie te zijn, tot dit voorjaar opnieuw klachten binnenkwamen, dat de heer V. W. nog steeds zijn verplichtingen niet nakwam, hoewel het bekend was, dat hij een collectie importen had aangekregen en hiervan aan bezoekers voor billijken prijs verkocht. Klaarblijkelijk was de heer V. W. dus wel in staat de planten te leveren. En in elk geval had hij hen, die hun gelden terugvroegen, deze kunnen terugzenden, waaraan evenmin werd voldaan.

Hierover bereikten ons telkens weer brieven, wat niet alleen tot een tijdroovende correspondentie leidde, maar ook onze vereeniging als zoodanig in discrediet bracht, wat b.v. bleek uit het bedanken van enkele leden, die als reden hiervoor opgaven „de importenkwestie V. W.“

Daar de desbetreffende aan den heer V. W. gerichte brieven **steeds onbeantwoord** bleven, meenden wij het verzoek, om een open brief in Succulenta op te nemen, niet te mogen weigeren, doch daarmee was, zooals van zelf spreekt, de kwestie niet meer onder ons, doch ter kennis van al de leden gebracht. Na dit paardenmiddel heeft de heer V. W. wel getracht sommige gedupeerden zooveel mogelijk tevreden te stellen, maar het zal onze leden duidelijk zijn, dat ondergeteekenden, om herhaling van het gebeurde te voorkomen, niet van plan zijn langer met den heer V. W. samen te werken.

En dit te meer niet, omdat ook uit binnen-en buitenland om andere kwesties, ons talrijke klachten over den heer V. W. bereikten en waarmede ook de eer onzer vereeniging zeer ernstig gemoeid bleek.

Het was daarom, dat wij bij schrijven d.d. 19 Oct. l.l., den heer V. W. verzochten zich als voorzitter onzer vereeniging terug te willen trekken. Wij meenden in het belang onzer vereeniging hiertoe verplicht te zijn.

Tot op heden ontvingen wij hierop geen ander antwoord, dan een briefkaart zonder datum, doch blijkens poststempel 23 October verzonden, waarin de heer V. W. mededeelde, dat hij een en ander eerst met de kring Den Haag moest bespreken, dat deze dienzelfden avond vergaderde en hij de volgende week zijn antwoord zou inzenden. Hierbij is het gebleven. Het feitenmateriaal, dat wij over deze kwestie bezitten is trouwens van dien aard, dat het geen schaduw van twijfel meer overlaat. Ieder, die deze zaak van nabij kent, zal overtuigd zijn, dat wij niet over één nacht ijs zijn gegaan.

Thans stellen wij voor, conform de motie van de afdeeling Amsterdam, die geheel zelfstandig en zonder onze voorkennis hiertoe is overgegaan:

1e. Met ingang van heden de heer V. W. als lid en voorzitter der Ned. Vereeniging te royeeren.

2e. De heer de Ringh, adv. lid, te verzoeken tijdelijk de functie van voorzitter te willen waarnemen.

3e. Succulenta voorloopig geheel op den ouden voet voort te zetten.

4e. Bij den ingang van den nieuwen jaargang onze leden in de gelegenheid te stellen zich uit te spreken over alle maatregelen en voorstellen, die in het belang der vereeniging zullen worden gedaan.

5e. Alsdan ons oude reglement, dat slechts enkelen bezitten, te herzien en aan de leden toe te zenden, tegelijk met de nieuwe ledenlijst 1927.

LEEWARDEN, 27 November 1926.
ROTTERDAM,

G. D. DUURSMa, Secr.
J. M. VAN DEN HOUTEN, Penn.

NIEUWE LEDEN.	Mededeelingen.	
Mevr. A. van Hemert,	Bussum,	Zwarteweg 78
Mevr. J. E. Crommelin,	Delft	Nieuwe Plantage 80
Mej. Hageman,	Rijswijk (Z.-H.)	Haagweg 80
G. Vermeer,	” ”	Haagweg 147
J. G. Hirsch,	Amsterdam,	Amstel 51

ONZE LANTARENPLAATIES. Zoals we in ons vorig nummer al schreven, zijn onze plaatjes hun propagandatocht bereids aangevangen. Reeds deden ze hun werk in Enschede en Steenberg en we verwachten voor dezen winter nog heel wat aanvragen. Wil men er vooral om denken, zoo vroeg mogelijk aan te vragen, opdat ze voor een bepaalden datum beschikbaar kunnen gehouden worden, wat met het oog op de zaal en lantaren natuurlijk noodig is. We besloten ze voortaan *franco* toe te zenden, mits ze ons ook *franco* en zoo spoedig mogelijk na het gebruik worden geretourneerd. Intusschen gaan we onvermoeid verder aan de tweede serie, waarvoor we weder een 7-tal nieuwe aanwinsten boekten:

1. *Thelocactus hexaedrophorus*.
2. *Cephalocereus senilis*.
3. Verschillende entwijzen.
4. *Echinocactus microspermus*.
5. *Rebutia minuscula* (gekleurd).
6. Boomvormige *Cereus* (Reuzenexemplaar).
7. Een *Agavenplantage* (Mexico).

Voorloopig zullen we de volgorde houden zooals ze in onze verzameling komen, later, als ook de tweede serie compleet is, zullen we ze volgens het systeem plaatsen, en een nieuwe lijst publiceeren. We zullen dan tevens zoowel de oude als de nieuwe namen geven. v. D. H.

EEN BELANGRIJKE ARTIKELENREEKS. In het volgende nummer zal Mej. M. Karsten een begin maken met de publicatie van hare uitgebreide studie omtrent de hoogsukkulente *Mesembrianthemums*. Deze artikelen zullen met talrijke teekeningen en foto's worden geïllustreerd, zoodat we hier voor het eerst in onze taal een volledig overzicht zullen krijgen van deze zeer interessante plantenvormen. Voor hen, die van plan zijn zich met 1 Januari te abonneeren, is dit een reden zich reeds nu bij den secretaris op te geven, opdat men de geheele serie compleet krijgt. Reclame maken voor bepaalde artikelen ligt overigens niet op onzen weg, maar we meenen toch in dit geval eene uitzondering te moeten maken, daar het ons zou spijten, als we later iemand moesten teleurstellen.